

רשומות

ספר החוקים

3 באוגוסט 1973

712

ה' באב תשל"ג

252	חוק משפחות היילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 9), תשל"ג-1973
254	חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 8), תשל"ג-1973
255	חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 7), תשל"ג-1973
258	חוק פיצויי פיטורים (תיקון מס' 4), תשל"ג-1973
259	חוק שירות עבודה בשעת חירום (תיקון), תשל"ג-1973
260	חוק עבודת נשים (תיקון מס' 4), תשל"ג-1973
261	חוק שירות התעסוקה (תיקון מס' 2), תשל"ג-1973
262	חוק לתיקון פקודת ההקדשות לצרכי צדקה (מס' 2), תשל"ג-1973
267	חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973
270	חוק הגנת השכר (תיקון מס' 10), תשל"ג-1973

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום)
(תיקון מס' 9), תשל"ג-1973*

1. בסעיף 1 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ב-1950 (להלן - החוק העיקרי), בהגדרת "בן משפחה", בפסקה (ב), במקום "18", שלוש פעמים, יבוא "21".
- תיקון סעיף 1
2. בסעיף 7 לחוק העיקרי -
- תיקון סעיף 7
- (1) בסעיף קטן (א) -
- (1) במקום "35" יבוא "30";
- (2) בפסקה (1), במקום "63%" יבוא "76%";
- (3) בפסקה (2), במקום "46%" יבוא "53%";
- (4) בפסקה (3), במקום "30%" יבוא "35%";
- (2) בסעיף קטן (ב) -
- (1) במקום "35" יבוא "30";
- (2) במקום "55%" יבוא "76%";
- (3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) היתה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי סעיף קטן (ב) וחלפה התקופה שבה היתה זכאית לתגמול כאמור, ישולם לה תגמול לפי סעיף קטן (א) אם מלאו לה 30 שנה, כל זמן שלא נישאה."
3. בסעיף 8 לחוק העיקרי -
- תיקון סעיף 8
- (1) בסעיף קטן (ב), במקום "83%" יבוא "96%";
- (2) בסעיף קטן (ג) -
- (א) בפסקה (1), במקום "17%" יבוא "19%";
- (ב) במקום פסקה (2) יבוא:
- "(2) ליתרם שלישי - 18% מהדרגה הקובעת;
- (3) לכל אחד מהיתומים הנוספים - 17% מהדרגה הקובעת;"
- (3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ג) אלמנה של נספה שהניח אחריו יתום או יתומים הסמוכים על שולחנה ואין לה הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה, תשולם לה תוספת של 5% משיעור התגמול המשתלם לפי סעיפים קטנים (א), (ב) או (ג)."
4. בסעיף 12 לחוק העיקרי -
- תיקון סעיף 12
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "שלא יעלה על ארבע לירות לחודש" יבוא "בשיעור של 15% מסכום התגמול לפי סעיף 10(א)";
- (2) סעיף קטן (ב) - בטל.

* בחקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1082, תשל"א, עמ' 430.
1 ס"ח תשי"ב, עמ' 162; תשי"ב, עמ' 287; תשי"ח, עמ' 172; תשכ"ג, עמ' 36; תשכ"ה, עמ' 295; תשכ"ז, עמ' 140; תשכ"ח, עמ' 254; תשל"א, עמ' 126; תשל"ג, עמ' 66.

5. בסעיף 13 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 13
- (1) בפסקה (א), במקום "43% יבוא" "50%";
 (2) בפסקה (ב), במקום "12% יבוא" "16%".
6. בסעיף 29א לחוק העיקרי – תיקון סעיף 29א
- (1) בכותרת השוליים, במקום "ליתום" יבוא "ילדו של נספה";
 (2) במקום "מי שהיה יתום של נספה" יבוא "ילדו של נספה, אף אם מלאו לו 21 שנה ביום מות הנספה".
7. סעיף 29ב לחוק העיקרי – בטל. ביטול סעיף 29ב
8. האמור בסעיף 729 יסומן (א) ואחריו יבוא: תיקון סעיף 729
- "(ב) הורה שכול שאינו זכאי לתגמולים לפי חוק זה יהיה זכאי לקצו"רת בת הבראה ונופש כאמור בסעיף קטן (א) במלאת לאם שכולה – 55 שנה, ולאב שכול – 60 שנה."
9. בסעיף 33 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בפסקה (א1), במקום "27" יבוא "30". תיקון סעיף 33
10. בסעיף 34 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ד), במקום "27" יבוא "30". תיקון סעיף 34
11. בסעיף 7 לחוק התגמולים לבפגעי פעולות איבה, תש"ל-1970, אהרי "11" יבוא "12". תיקון חוק התגמולים לבפגעי פעולות איבה
12. סעיף (3) יחול מתחילתו של חוק זה גם על אלמנה שמלאו לה 30 שנה לפני תחילתו. הוראת מעבר
13. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973). תחילה

גולדה מאיר
 ראש הממשלה

משה דיין
 שר הבטחון

אפרים קציר
 נשיא המדינה

2 ס"ח תשל"ג, עמ' 126; תשל"ג, עמ' 79.

חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 8), תשל"ג-1973*

- תיקון סעיף 1 .1 בסעיף 1 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 [גוסס משולב] 1 (להלן – החוק העיקרי), בהגדרת "השכר הקובע" –
 (1) במקום "ח" יבוא "י";
 (2) במקום "75%" יבוא "86%" ובמקום "68%" יבוא "78%".
- תיקון סעיף 5 .2 בסעיף 5 לחוק העיקרי, בכותרת השוליים, במקום "50" יבוא "10".
- תיקון סעיף 6 .3 בסעיף 6 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג) –
 (1) בפסקה (1), במקום "40%" יבוא "50%";
 (2) בפסקה (2), במקום "60%" יבוא "70%";
 (3) בפסקה (3), במקום "80%" יבוא "90%".
- תיקון סעיף 7 .4 בסעיף 7 לחוק העיקרי –
 (1) בסעיף קטן (א), במקום "תגמולים בשיעור 123% מסך" יבוא "תגמולים בשיעור סך" ובמקום "י" יבוא "יד";
 (2) סעיף קטן (ב) יסומן (ד) ולפניו יבוא:
 "ב) נכה הזכאי לתגמולים לפי סעיף קטן (א) ויש לו הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה, ינוכה מתגמוליו חלק מהכנסתו העולה על מחצית הסכום שנקבע כהכנסתו כדי מחיה.
 (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% ושאינו מסוגל להשתכר למחייתו, והוא זכאי לקצבה או תשלום כדוצא בזה לפי חוק אחר או לפי הסכם או הסדר כל שהוא (להלן – הקצבה), אף אם הקצבה עולה על הסכום שנקבע כהכנסה כדי מחיה, ישולם לו התגמול לפי סעיף קטן (א) בניכוי סכום הקצבה ובלבד שלא יפחת מהתגמול לפי סעיף 5.5".
- תיקון סעיף 20א .5 בסעיף 20א לחוק העיקרי, במקום "שנים עשר חדשים" יבוא "שלושים וששה חדשים".
- תחילה .6 (א) תחילתם של סעיפים 1, 3 ו-4 היא ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973).
 (ב) תחילתו של סעיף 5 היא ביום י"ז בניסן תשל"ב (1 באפריל 1972).

משה דיין
 שר הבטחון

גולדה מאיר
 ראש הממשלה

אפרים קציר
 נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק דוברי הסבר פורסמו בה"ח 1082, תשל"ג עמ' 428.
 1 ט"ה תשי"ט, עמ' 276; תשכ"א, עמ' 156; תשכ"ה, עמ' 6, עמ' 292; תשכ"ז עמ' 139; תשכ"ח, עמ' 168; תשל"א, עמ' 125; תשל"ב עמ' 139.

חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 7), תשל"ג-1973 *

1. בסעיף 4 לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], תשל"ג-1973 (להלן – תיקון סעיף 4 לחוק העיקרי), פסקה (4) תסומן (5) ולפניה יבוא:
 " (4) הורה שאינו עומד ברשות עצמו ושכל פרנסתו עליו";
2. (א) בסעיף 12 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) (3) יבוא:
 " (3) עלתה תקופת שירותו של העובד על 420 חודש, הרי אם הישוב זה נוח יותר לזכאי לגמלה מאשר החישוב לפי פסקה (2), יחושב הממוצע המשוקלל לפי שיעור חלקיות המשרה ב-420 חדשי השירות הנוחים ביותר לו; אולם קצבת פרישה המשתלמת לפי חישוב זה לא תעלה על שבעים אחוז מהמשכורת הקובעת המחושבת לפי ממוצע משוקלל זה, על אף האמור בסעיף 20 (א);"
 (ב) סעיף זה לא יחול על מי שפרש מהשירות לפני תחילתו של חוק זה.
3. בסעיף 27 לחוק העיקרי –
 (1) בסעיף קטן (א), המלים "ובלבד שלא יעלה על משכורתו השנתית של הנפטר" – יימחק;
 (2) סעיף קטן (ב) בטל וסעיף קטן (ג) יסומן (ב).
4. בסעיף 28 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), המספר "29" – יימחק.
5. סעיף 29 לחוק העיקרי – בטל.
6. בסעיף 30 לחוק העיקרי –
 (1) בסעיף קטן (א), במקום "28 או 29 (ב)" יבוא "או 28";
 (2) בסעיף קטן (ב), הסיפה המתחילה במלים "או הפרש האמור בסעיף 29 (ד)" – תימחק.
7. (א) בסעיף 32 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום פסקה (3) יבוא:
 " (3) קצבה או תשלום כיוצא בה המשתלמים מאוצר המדינה לפי חוק אחר או לפי הסכם או הסדר כלשהו או מקרן פנסיה או מקרן תגמולים על פי התקשרות עם אוצר המדינה לצורך קצבה או תשלום כאמור, למעט גמלה לפי חוקי השיקום כמשמעותם בסעיף 34";

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 943, תשל"א, עמ' 220.

1 ס"ח תשל"ג, עמ' 65, עמ' 120; תשל"א, עמ' 107; תשל"ג, עמ' 78, עמ' 80, עמ' 82, עמ' 200.

(ב) סעיף זה אינו חל על קצבה לפי החוק העיקרי של מי שלפני תחילתו של חוק זה היה זכאי לה ולקצבה או לתשלום כיוצא בה המשתלמים מקרן פנסיה או מקרן תגמולים על פי התקשרות עם ארצות המדינה לצורך קצבה או תשלום כאמור.

8. בסעיף 39 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ה), המספר "29" (ה) – יימחק.
9. בסעיף 58 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), המספר "29" – יימחק.
10. בסעיף 63 לחוק העיקרי, המספר "29" – יימחק.
11. בסעיף 70 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) במקום סעיפים 86 עד 93 יחולו הסעיפים 52 עד 52 לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד-1954, כשינויים ותיאומים אלה:

- (א) מקום שבסעיפים אלה מדובר בשירות הקבע ייקרא כאילו מדובר בו בשירות המדינה שהוק זה עליו;
- (ב) מקום שבסעיפים אלה מדובר בגימלאות לפי אותן חוק ייקרא כאילו מדובר בו בגימלאות לפי חוק זה."

12. בסעיף 76 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) המפקח הכללי של המשטרה לא יתן החלטה כאמור בסעיף 15 (2) אלא באישור שר המשטרה ואם פוטר השומר לרגל עבירה, לרבות עבירה משמעותית, שעבר בתקופת שירותו, ובנסיבות הענין יש בעבירה משום קלון או משום פגיעה המורה בהחלטתו כשומר."

13. (א) בסעיף 78 (א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) תלויים כל עוד אינם עומדים ברישות עצמם זכאים לקצבה של משרד החינוך מתמשעות הקובעת של הנאטר לפל ולדיו."

(ג) סעיף זה יחול גם על שאריות של שומר שנפטר לפני פרישתו חק זה מרשותו, והוא מיום פטירתו של השומר, ועל שאריות של טהור שנפטר אחרי 17 בתשרי תשכ"א (20 ביוני 1961) – החל מיום פטירתו.

14. בסעיף 82 לחוק העיקרי, הגדרת "ארגון גיבורי" – תימחק.

15. בסעיף 85 לחוק העיקרי, סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) בטלים, סעיף קטן (ה) יסומן (א), ואחרי יבוא:

"(ה) מי שהיה בשירות המדינה בתפקיד שהוק זה עליו ועבר לשירת את המדינה כעובד בתפקיד שהוק זה אינו חל עליו, הרי אם שר האוצר התקשר עם קרן שהעובד קשור בה או המשרתת עובדים בתפקיד כאמור, בהסכם כללי או מיוחד לאותו עובד, שלפיו תקופת שירותו של העובד בשירות זה חל עליו, כולה או מקצתה, תבוא בחשבון לענין זכויות לגמלאות או לתשלומים כיוצאים באלה, כולן או מקצתן, מן המדינה

לפי חוק זה או מן הקרן שלא לפי חוק זה, או מקצתן מזו ומקצתן מזו –
יהולו הוראות ההסכם, לרבות תשלום ותחולה למפרע.”

החלפת סעיף 86

16. במקום סעיף 86 לחוק העיקרי יבוא:

86. (א) שר האוצר רשאי להתקשר עם מעביד בהסכם – כללי או מיוחד לאדם ששמו נקוב בהסכם – שלפיו תקופת עבודתו, כולה או מקצתה, של העובד משירות המדינה לעבודה אצל המעביד או להיפך, תבוא בחשבון לענין זכויות לגמלאות, כולן או מקצתן, מן המדינה לפי חוק זה או מן המעביד שלא לפי חוק זה, וכן מקצתן מזו ומקצתן מזה, הכל לפי תנאים שיראו לקבוע בהסכם, לרבות תשלום ותחולה למפרע.
- (ב) לענין סעיף קטן (א), דין הסכם כאמור עם קרן פנסיה או עם קרן תגמולים, שעובדי המעביד קשורים בה או המשרתת את עובדי המעביד – כדין הסכם עם המעביד.
- (ג) בסעיף זה, “תקופת עבודה” – תקופת שירות בשירות המדינה או תקופת עבודה אצל מעביד אחר.”

תיקון סעיף 87

17. בסעיף 87 לחוק העיקרי –

- (1) בכותרת השוליים יימחקו המלים “עם ארגון ציבורי”;
- (2) בסעיף קטן (א), במקום “סעיף 86” יבוא “סעיפים 85 או 86”;
- (3) בסעיף קטן (ב), במקום “אדם שפרש משירות המדינה ועבר לעבוד בארגון ציבורי” יבוא “אדם שפרש משירות המדינה בתפקיד שחוק זה חל עליו ועבר לעבוד אצל מעביד אחר, או בשירות המדינה בתפקיד שחוק זה אינו חל עליו”.

החלפת סעיף 88

18. במקום סעיף 88 לחוק העיקרי יבוא:

88. לא יתקשר שר האוצר בהסכם מיוחד לפי סעיפים 85 או 86 אלא בהסכמת העובד שההסכם חל עליו, והוא יקבע בתקנות את התנאים שבהם מותר להתקשר בהסכמים כאמור, ובלבד שלא יתנה על הסכמת העובד.”

תיקון סעיף 89

19. בסעיף 89 לחוק העיקרי, במקום “סעיפים 85 (ב) או 86” יבוא “סעיפים 85 או 86”.

תיקון סעיף 90

20. בסעיף 90 לחוק העיקרי, במקום “סעיפים 85 (ב) או 86” יבוא “סעיפים 85 או 86”.

החלפת סעיפים
91 עד 93

21. במקום סעיפים 91 עד 93 לחוק העיקרי יבוא:

91. עבר אדם מעבודה אצל מעביד אחר לשירות המדינה ולא חל על העברתו זו הסכם לפי סעיף 86, יהא מותר, לענין זכויותיו וזכויות שאיריו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, להביא בחשבון את תקופת עבודתו של אותו אדם במקום עבודתו הקודם, כולה או מקצתה, הכל לפי תנאים וכללים שנקבעו בתקנות, לרבות תשלום ותחולה למפרע.

92. עבר אדם משירות המדינה בתפקיד שחוק זה חל עליו לעבודה אצל מעביד אחר או לתפקיד בשירות המדינה שחוק זה אינו חל עליו, ולא חל על העברתו הסכם לפי סעיפים 85 או 86, רשאי שר האוצר להתקשר אתו בהסכם שלפיו ישולמו לו או לשאיירי גמלאות בעד תקופת שירותו במדינה בתפקיד שחוק זה חל עליו, כולה או מקצתה, הכל לפי תנאים וכללים שנקבעו בתקנות, לרבות תשלומי העובד לאוצר המדינה ותחולה למפרע.

הסכם עם העובד
הפורש

93. על אף האמור בסעיפים 85 עד 92 לא יהא אדם זכאי לגמלה בקשר לתקופה אחת, גם מן המדינה לפי חוק זה וגם מן המעביד האחר או מן המדינה שלא לפי חוק זה, והברירה בידו.

איסור גמלאות
כפל

פנחס ספיר
שר האוצר

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק פיצויי פיטורים (תיקון מס' 4), תשל"ג-1973 *

1. בחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963, אחרי סעיף 11 יבוא:
א. המתגייס למשטרת ישראל או לשירות בתי הסוהר, ובסמוך לפני גיוסו היה עובד והתפטר מעבודתו על מנת להתגייס כאמור, יהיו הוא או שאיריו זכאים לפיצויי פיטורים אם נתקיימה בו אחת מאלה:

הוספת סעיף 11א

פיצויים למתגייס
למשטרה

- (1) הוא שירת במשטרה או בשירות בתי הסוהר ששה חדשים לפחות;
- (2) שירותו כאמור נפסק מחמת אחת העילות המזכות בפיצויי פיטורים לפי חוק זה;
- (3) שירותו כאמור נפסק מחמת שנמצא בלתי מתאים לשירות, ובלבד שלא נפסק השירות בנסיבות שלא היו מזכות אותו בפיצויי פרישה מהמשטרה או משירות בתי הסוהר, הכל לפי הענין.

2. חוק זה יחול רק על מי שהתפטר מעבודתו אחרי תחילת חוק זה.

תחולה

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1082, תשל"ג עמ' 434.
1 סי' תשכ"ג, עמ' 136; תשכ"ד, עמ' 176; תשכ"ה, עמ' 215; סי' תשל"ג, עמ' 222.

חוק שירות עבודה בשעת-חירום (תיקון), תשל"ג-1973*

1. בסעיף 1 לחוק שירות עבודה בשעת-חירום, תשכ"ז-1967 (להלן - החוק העיקרי) - תיקון סעיף 1

(1) במקום הגדרת "מפעל" יבוא:

"מפעל" - אחד מאלה:

- (1) כל מפעל של תועלת ציבורית, כל עסק של תעשייה, מסחר, תחבורה או הקלאות וכל מוסד חינוך, בין שהוא קיים ובין שהוא עתיד לקום;
- (2) עבודה מטעם המדינה או רשותיה או רשות מקומית, לרבות עבודות ביצורים או בניית מקלטים;
- (3) שירותים בין מטעם המדינה או רשותיה או רשות מקומית ובין שלא מטעמן;

(2) בהגדרת "מפעל חיוני" בסופו יבוא "וכן כל מפעל או חלק ממנו שאפשר להפעילו לצרכי קיום המשק ושפעולתו חיונית לקיום הספקה או שירותים הדרושים לציבור או ליצוא, ושר העבודה, בהתייעצות עם שר המסחר והתעשייה, אישר אותו בצו לענין זה; שר העבודה רשאי למנות ועדה ליעץ לו לענין מפעלים חיוניים".

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי - תיקון סעיף 3

(1) בסעיף קטן (א) -

(א) ברישה, אחרי "תושב קבוע" יבוא "למעט חייל, שוטר, וכן אשה הרה או לפני תום שנה אחת אחרי לידתה-";

(ב) בפסקה (1), במקום "מ-17" יבוא "מ-16";

(ג) בפסקה (2), במקום "מ-18" יבוא "מ-16";

(2) סעיף קטן (ב) - בטל;

(3) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "פטור כללי או מסוייג".

3. בסעיף 51 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "ובכלל זה תקנות בדבר התנדבות לשירות עבודה". תיקון סעיף 51

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1052, תשל"ג, עמ' 230.

1 ס"ח תשכ"ז, עמ' 86.

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 4), תשל"ג-1973 *

תיקון סעיף 2 1. בחוק עבודת נשים, תשי"ד-1954: (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 2(ג), אחרי פסקה (7) יבוא:

"(8) בשירותי תעופה וים;

(9) בסוכנויות נסיעות או תיירות שבנמלי תעופה וים או בועידות בין-לאומיות."

תיקון סעיף 6 2. בסעיף 6(ב) לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

"אך עובדת שהוולד אשר ילדה חייב לה שאר או להזור לאשפוז בבית החולים תוך תקופת חופשת הלידה לתקופה העולה על שבועיים, הברירה בידה לעשות אחת מאלה:

(1) להאריך את חופשת הלידה עד תום תקופת האשפוז, אך לא ליותר מארבעה שבועות;

(2) לפצל את חופשת הלידה כך ששלושה שבועות יהיו בתכוף אחרי יום הלידה והיתר אחרי היום שבו הוולד יעזוב את בית החולים;

לא יהיה תוקף לבחירה לפי סעיף קטן זה אלא אם העובדת הודיע עליה בדרך, במועד ולמי שקבע שר העבודה בתקנות."

ביטול סעיף 17 3. סעיף 17 לחוק העיקרי - בטל.

תיקון חוק הביטוח הלאומי 4. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968², אחר סעיף 98 יבוא:

98א. (א) מבוטחת שהיא עובדת, שהאריכה את חופשת הלידה שלה לפי ברירה הניתנת לה בסעיף 6(ב) לחוק עבודת נשים, תשי"ד-1954, ינהג בה כך:

(1) אם היא זכאית לדמי לידה לפי סעיף 98(א)(1) - תהיה זכאית לדמי לידה נוספים לתקופת ההארכה, אך לא ליותר מארבעה שבועות;

(2) אם היא זכאית לדמי לידה לפי סעיף 98(א)(2) או 98(ב) - תהיה זכאית לדמי לידה נוספים לתקופת ההארכה, אך לא ליותר משבועיים;

(3) אם כתום שלושה שבועות מיום הלידה עדיין זכאית היא להמשך תשלום דמי לידה, יידחה תשלום יתרת דמי הלידה לפי סעיף 98 עד שהוולד יעזוב את בית החולים.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1070, תשל"ג, עמ' 350.
1 ס"ח תשי"ד, עמ' 154; תשכ"ג, עמ' 133; תשכ"ד, עמ' 166; תשל"ב, עמ' 119.
2 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108; תשל"ב, עמ' 126.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יהולו גם לגבי מבוטחת שהיא עובדת עצמאית, אם הולד אשר ילדה חייב להישאר או לחזור לאשפוז בכית החולים, תוך התקופה שבעדה משתלמים דמי לידה לפי סעיף 98, לתקופה העולה על שבועיים, ובלבד שניתנה הודעה למוסד על הבחירה בדרך ובמועד שנקבעו בתקנות.

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק שירות התעסוקה (תיקון מס' 2), תשל"ג-1973 *

1. אחרי סעיף 69 לחוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959: (להלן - החוק העיקרי), יבוא:
- הוספת סעיף 69א
- 69א. (א) בעל כלי רכב או שוכרו, שהסיע בו לעבודה, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, שלושה עובדים לפחות שיש להם זיקת חובה ללשכת עבודה אך לא נשלחו מטעמה, תהא בכך ראייה לכאורה שהוא מנהל או מקיים לשכה פרטית.
- (ב) המזמין הסעה בכלי רכב למטרה כאמור בסעיף קטן (א) ובנסיבות כאמור בו, תהא בכך ראייה לכאורה שהוא מנהל או מקיים לשכה פרטית, ולא תחול הוראת סעיף קטן (א) על בעל כלי הרכב או שוכרו.
- (ג) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על הסעה בשירות אוטובוסים או מוניית ציבורי.
- (ד) מי שקיבל תשלום בעד סידור זולתו בעבודה, תהא בכך ראייה לכאורה שהוא מנהל או מקיים לשכה פרטית.
2. בסעיף 77 לחוק העיקרי, במקום "מאתיים וחמישים" יבוא "אלף מאתיים וחמישים", תיקון סעיף 77 ובסופו יבוא "וקנס של מאה לירות לכל יום שבו העביד עובד כאמור".
3. בסעיף 79 לחוק העיקרי, במקום "חמש מאות" יבוא "אלפיים וחמש מאות", ובסופו יבוא "וקנס חמש מאות לירות על כל עובד שלגביו נעברה העבירה".
4. בסעיף 80 לחוק העיקרי, במקום "מאתיים וחמישים" יבוא "אלף מאתיים וחמישים".
- תיקון סעיף 80

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1045, תשל"ג, עמ' 170.
1 ס"ח תשי"ט, עמ' 32; תשל"א, עמ' 80.

חוק לתיקון פקודת ההקדשות לצרכי צדקה (מס' 2), תשל"ג-1973 *

תיקון סעיף 2 1. בסעיף 2 לפקודת ההקדשות לצרכי צדקה¹ (להלן - הפקודה), אחרי סעיף קטן (2) יבוא:

"(3) בפקודה זו, "המפקח" - מפקח על ההקדשות שנתמנה לפי סעיף 40."

תיקון סעיף 3 2. בסעיף 3 לפקודה -

(1) במקום סעיף קטן (1) יבוא:

"(1) הקדש לצרכי צדקה נוצר על פי צוואה בת תוקף של המקדיש, או על פי שטר הקדש שחתם עליו המקדיש בפני המפקח או על פי שטר הקדש שחתם עליו המקדיש בפני נוטריון ציבורי והנוטריון הציבורי העבירו למפקח; לצוואה או לשטר כאמור ייקרא להלן "כתב הקדשה".

(2) היה נכס מנכסי ההקדש רשום בפנקס על פי חיקוק, יתן המפקח הודעה על כך לממונה על אותו פנקס והממונה ירשום הערה על היות הנכס נכס הקדש.

(3) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את צורתו של שטר הקדש ואת הפרטים שיש לכלול בו."

(2) סעיף קטן (2) יסומן (4), ובו - פסקה (ד) - בטלה, והמלה "והוא" שבסוף פסקה (ג) - תימחק.

החלפת סעיף 8 3. במקום סעיף 8 לפקודה יבוא:

8. היו בנכסי ההקדש, בשעת עשיית ההקדש או לאחר מכן, כספים שאינם דרושים לצרכים השוטפים של ההקדש, חייב הנאמן, בכפוף להוראות שניתנו בענין זה בכתב ההקדשה, להחזיקם או להשקיעם כאחת הדרכים שקבע לכך שר המשפטים בתקנות או בדרך שהורה בית המשפט."

תיקון סעיף 12 4. בסעיף 12 (3) לפקודה, אחרי "ליותר משלוש שנים" יבוא "או בשכירות המקנה זכויות על פי חוק הגנת הדייר [נוסח משולב], תשל"ב-1972."

תיקון סעיף 22 5. בסעיף 22 לפקודה -

(1) בסעיף קטן (1), במקום פסקה (ב) יבוא:

"(ב) באין אדם כזה היכול ומוכן לפעול - המקדיש בעצמו אם הוא מסוגל לפעול;

(ג) באין המקדיש כאמור, ובאישור בית המשפט - הנאמן או הנאמנים שנשארו בחיים ומוסיפים לשמש בתפקידם, או הנאמנים שהתפטרו אם התפטרו כולם בעת ובעונה אחת, או הנאמן שהתפטר לאחרונה."

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 992, תשל"ב, עמ' 226.
1 חוקי איי, כרך א', פרק י"ד, עמ' 107; ס"ח תשי"ד, עמ' 40.
2 ס"ח תשל"ב, עמ' 176.

(2) במקום סעיף קטן (2) יבוא:

"(2) מינוי נאמן חדש לפי סעיף קטן (1) יהיה בכתב והממנה יודיע מיד על המינוי למפקח."

(3) בסעיף קטן (3), אחרי "אפשר" יבוא "באישור בית המשפט".

הוספת סעיף 25א

6. אחרי סעיף 25 לפקודה יבוא:

25א. המבקש לרשום נכס מנכסי ההקדש על שם הנאמנים בפנקס המתנהל על פי חיקוק, חייב להודיע על היות הנכס של הקדש לממונה על הפנקס, ומשהודיע כאמור, ירשום הממונה הערה על כך באותו פנקס ויודיע על הרישום למפקח."

"רישום הערה
לנכס הקדש

תיקון סעיף 26

7. בסעיף 26(ג) לפקודה, המלים "בתנאי שיתחשבו עם סמכותו של בית המשפט על פי סעיף 28" – יימחקו.

הוספת סעיפים
27א עד 27ח

8. אחרי סעיף 27 לפקודה יבוא:

27א. (א) המפקח ינהל פנקס הקדשות (להלן – הפנקס), וירשום בו כל הקדש שהובא לידיעתו.

"חובת רישום

(ב) נאמן של הקדש חייב לבקש רישומו של ההקדש בפנקס אם לא נרשם בו לפני כן, תוך שלושה חדשים מן היום שבו הסכים לשמש נאמן או מן היום שקיבל לידו נכס מנכסי ההקדש, הכל לפי המוקדם.

(ג) המפקח יפרסם ברשומות פעם בשנה את רשימת ההקדשות שבפיקוחו, במועד ובצורה שקבעם שר המשפטים.

27ב. (א) בבקשה האמורה בסעיף 27א(ב) ימסור הנאמן למפקח את הפרטים הבאים, והם יירשמו בפנקס אם לא נרשמו בו לפני כן:

פרטי הרישום

- (1) שמו ומעגו של המקדיש;
- (2) מועד הקמת ההקדש;
- (3) צרכי הצדקה שלמענם נוצר ההקדש;
- (4) שמותיהם ומעניהם של נאמני ההקדש;
- (5) נכסי ההקדש;
- (6) פרטים אחרים שקבע שר המשפטים.

(ב) הנאמן יצרף לבקשה העתק מכתב ההקדשה, זולת אם הופקד במשרדו של המפקח לפני כן.

(ג) חלו שינויים בפרטים האמורים בסעיף קטן (א), ימסור הנאמן עליהם למפקח תוך ששה חדשים מיום השינוי והם יירשמו בפנקס האמור.

27ג. (א) נאמן של הקדש ימסור למפקח, אחת לשנה דין-וחשבון על ניהול ההקדש.

חובת דיווח

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את המועד שבו יש למסור דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א), את הפרטים שיש לכלול בדין

וחשבון, אם בדרך כלל ואם לסוג מסויים של הקדשות, ואת הדרך שבה יוגש הדין וחשבון למפקח; ורשאי הוא לקבוע דרכים שונות ועפטים שונים בהתאם לסוגי ההקדש, נכסיו והכנסותיו.

פטורים

ד27. (א) הקדש שהכנסתו אינה עולה על סכום שקבע שר המשפטים, פטור הנאמן מהגשת דין וחשבון לפי סעיף 27ג; אולם עליו להודיע מיד למפקח על כל שינוי בנאמני ההקדש.

(ב) שר המשפטים רשאי לפטור הקדש מהוראות סעיף 27ג, אם הוא סבור שקיים לגביו פיקוח נאות של המדינה או מטעמה; הודעה על פטור כאמור תימסר למפקח ותפורסם ברשומות.

(ג) שר המשפטים רשאי להורות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, כי הוראות פקודה זו, כולן או מקצתן, לא יחולו על הקדש לצרכי צדקה או חברה לתועלת הציבור שהקימה הגהלת הסוכנות היהודית או שנטלה חלק בהקמתו; לענין זה, "הסוכנות היהודית" – ההנהלה הציונית והגהלת הסוכנות היהודית לארץ ישראל כמשמעותן בחוק מעמד ההסתדרות הציונית העולמית – הסוכנות היהודית לארץ ישראל – תשי"ג–1952, לרבות קרן היסוד – המגבית המאוחדת לישראל והקרן הקיימת לישראל.

27ה. מי שיש לו ענין בכך רשאי, לאחר תשלום אגרה שקבע שר המשפטים, לעיין בפנקס ובדו"חות שנמסרו למפקח לפי סעיף 27ג.

עיון ברישומים

27ו. המפקח רשאי לדרוש ממי שמסר לו פרטים כאמור בסעיפים 27א עד 27ג, או ממי שלדעתו היה חייב למסרם לו –

דרישה למסור מידע

(1) שיתן לו, בעל פה או בכתב, כל ידיעה הנוגעת לעניני ההקדש;

(2) שימסור לו העתק מכל מסמך הנוגע לעניני ההקדש.

27ז. חשש המפקח כי קיים הקדש שלא נרשם לפי סעיף 27א או שנראה לו שלא הוגש דין וחשבון לפי סעיף 27ג לגבי הקדש שנרשם, או שפרטים, ידיעות או מסמכים שחובה למסור לפי פקודה זו לא נמסרו או שאינם נכונים או מלאים, רשאי הוא לחקור בענין, ויהיו לו הסמכויות לפי סעיפים 9 עד 11 לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט–1968.⁴

חקירה

27ח. מי שלא מסר הודעה כאמור בסעיפים 22 (2) או 25א, או לא מילא אחרי הוראה מהוראות סעיפים 27א עד 27ג או תקנות על פיהם, או לא ציית לדרישת המפקח לפי סעיף 27ו, או לא מילא אחרי האמור בסעיף 5, דינו – קנס 5,000 לירות; עשה כאמור בכוונת מרמה, דינו – מאסר שנה אחת; אין בסעיף זה כדי לגרוע מן האמור בכל דין אחר.⁵

עונשין

9. במקום סעיף 28 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 28

28. היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו רשאי לפתוח או להתייצב בכל הליך בבית המשפט, בכל הנוגע להקדשות.⁶

סמכויות היועץ המשפטי לממשלה

3 ס"ח תשי"ג, עמ' 2.
4 ס"ח תשכ"ט, עמ' 28.

10. בסעיף 29 (1) לפקודה, במקום הרישה יבוא "בלי לפגוע בסמכויותיו האחרות, רשאי בית המשפט, לפי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, או לפי בקשת המפקח או כל מעוניין, לחקור בכל ענין הנוגע להקדש, ולתת כל צו שייראה לו כדי שמטרות ההקדש יושגו בדרך השלמה והיעילה ביותר, לרבות צו –".

11. בסעיף 30 לפקודה, במקום פסקאות (ד) ו-(ה) יבוא:

"(ד) כאשר ביצוע ההקדש למטרה שלמענה הוא נוצר אינו אפשרי או אינו יעיל או אינו דרוש – להורות כי נכסי ההקדש והכנסותיו או כל חלק מהם ישמשו למטרה אחרת, הקרובה ככל האפשר למטרה שלמענה נוצר ההקדש."

12. במקום סעיף 40 לפקודה יבוא:

"מינוי מפקח 40. שר המשפטים ימנה מפקח לצרכי פקודה זו; המינוי יפורסם ברשומות."

13. אחרי סעיף 40 לפקודה יבוא:

40א. (1) בסעיף זה, "חברה לתועלת הציבור" – חברה הרשומה לפי פקודת החברות⁵, שענינה תרבות, חינוך, אמנות, מדע, צדקה, ספורט, טיפוח מסחר או מטרה מועילה אחרת, ובתקיימה בה אחת מאלה:

(א) היא קיבלה משר המשפטים היתר לפי סעיף 23 לפקודת החברות להירשם כחברה בערבון מוגבל בלי שיצויין הדבר בשמה;

(ב) היא פטורה מתשלום מסים לפי סעיף 9 לפקודת מס הכנסה⁶, לפי סעיף 39 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א–1961⁷, או לפי סעיף 61 לחוק מס שבה מקרקעין, תשכ"ג–1963⁸;

(ג) בית המשפט הצהיר, לפי בקשה שהגיש היועץ המשפטי לממשלה, בדרך שנקבעה שהיא חברה לתועלת הציבור, כאשר ענינה תרבות, חינוך, אמנות, מדע, צדקה, ספורט טיפוח מסחר או מטרה מועילה אחרת.

(2) על חברות לתועלת הציבור יחול הפיקוח לפי פקודה זו.

(3) המפקח ינהל פנקס חברות לתועלת הציבור, ומשנתמלאו בחברה הנראות סעיף קטן (1) חייבת היא, תוך ששה חדשים, לבקש

5 חוקי איי, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155.
6 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6/ עמ' 120.
7 ס"ח תשכ"א, עמ' 100.
8 ס"ח תשכ"ג, עמ' 136.

רישומה בפנקס האמור; יתר הוראות סעיפים 27א עד 27ח יחולו על חברות לתועלת הציבור בשינויים המחוייבים, ובלבד שהוכח המוטלת לפיהן על באמן תחול לגבי חברה לתועלת הציבור על כל מנהל שלה.

(4) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות פקודת החברות ולא לגרוע מהן.

14. במקום סעיף 41 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 41

41. שר המשפטים ממונה על ביצוע פקודה זו והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועה לרבות תקנות בדבר —

ביצוע ותקנות

(1) דרכי הנהלת חשבונות הקדש בידי הנאמן או הנאמנים וכן החזקת כספי הקדש והשקעתם;

(2) סדרי הדין לגבי כל דיון לפי פקודה זו;

(3) תשלום אגרות כשל הליכים לפי פקודה זו.

15. (א) נאמן של הקדש שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, חייב, תוך ששה חדשים מיום תחילתו, לבקש רישומו של הקדש.

הוראות מעבר

(ב) מנהל של חברה לתועלת הציבור שהיתה קיימת ערב תחילתו של חוק זה, חייב, תוך ששה חדשים מיום תחילתו, לבקש רישומה של החברה בפנקס החברות לתועלת הציבור.

(ג) גרשם בכס של הקדש על שם נאמנים, לפני תחילתו של חוק זה, בפנקס המתנהל על פי חיקוק, ולא צויין בפנקס שהכס הקדש, חייב הנאמן, תוך ששה חדשים מיום תחילתו של חוק זה, להודיע לממונה על הפנקס האמור כי הכס הוא של הקדש, והממונה ירשום הערה על כך בפנקס וידוע על כך למפקח.

(ד) האמור בסעיפים 127 ו-127 לפקודה יחול, בשינויים המחוייבים, לגבי הקדשות וחברות לתועלת הציבור שהיו קיימים ערב תחילתו של חוק זה.

(ה) מי שאינו מקיים את המוטל עליו לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג), דינו — קנס 5,000 לירות; עשה כאמור בכוונת מרמה, דינו — מאסר שנה אחת; אין בסעיף זה כדי לגרוע מן האמור בכל דין אחר.

(ו) האמור בסעיף זה לא יחול על ההקדשות לצרכי צדקה או חברות לתועלת הציבור, שהם פטורים לענינים אלה לפי סעיף 27ד לפקודה.

16. תחילתו של חוק זה היא ביום ז' בטבת תשל"ד (1 בינואר 1974).

תחילה

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973*

פרק ראשון: הסדר מוסכם

1. הסכם בין בני זוג המסדיר יחסי ממון שביניהם (להלן – הסכם ממון), ושינוי של הסכם כזה, יהיו בכתב.
2. (א) הסכם ממון טעון אישור בית המשפט המחוזי (להלן – בית המשפט) או בית הדין הדתי שלו סמכות השיפוט בענייני נישואין וגירושין של בני הזוג (להלן – בית הדין), וכן טעון שינוי של הסכם כזה אישור כאמור.
- (ב) האישור לא יינתן אלא לאחר שנוכח בית המשפט או בית הדין שבני הזוג עשו את ההסכם או את השינוי בהסכמה הפשוטה ובהבינם את משמעותו ואת תוצאותיו.
- (ג) בהסכם ממון שנכרת לפני הנישואין או בשעת עריכתם יכול אימות רושם הנישואין לבוא במקום אישור בית המשפט או בית הדין.
- (ד) הסכם בין בני הזוג שאושר בפסק דין גירושין על ידי בית הדין, דינו כדין הסכם ממון שאושר לפי סעיף זה.

פרק שני: הסדר איזון המשאבים

3. (א) לא עשו בני הזוג הסכם ממון, ואם עשו – במידה שההסכם אינו קובע אחרת, יראום כמסכימים להסדר איזון המשאבים לפי פרק זה, ויראו הסדר זה כמוסכם בהסכם ממון בעל תוקף שנתמלאו בו הוראות סעיף 2.
- (ב) בני זוג שלא ביקשו אימות של הסכם ממון בהתאם לסעיף 2(ג), יטביר להם רושם הנישואין לפני עריכתם את חכנו ומשמעותו של סעיף קטן (א).
4. אין בכריתת הנישואין או בקיומם כשלעצמם כדי לפגוע בקנינים של בני הזוג, להקנות לאחד מהם זכויות בנכסי השני או להטיל עליו אחריות לחובות השני.
5. (א) עם פקיעת הנישואין עקב גירושין או עקב מותו של בן זוג (להלן – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט –
- (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין;
- (2) זכויות שעל פי דין אינן ניתנות להעברה;
- (3) נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאזון ביניהם.
- (ב) בפקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג יבואו, לענין הזכות, לאיזון המשאבים, יורשיו במקומו.
6. (א) לצורך איזון המשאבים לפי סעיף 5 יש לשום את נכסי כל אחד מבני הזוג, פרט לנכסים שאין לאזן שווים; משווי הנכסים האמורים של כל בן זוג יש לנכות את סכום החובות המגיעים ממנו, למעט חובות בקשר לנכסים שאין לאזן שווים.
- (ב) היה שווים של נכסי בן הזוג האחד עולה על שווים של נכסי השני, חייב האחד לתת לשני את מחצית ההפרש, אם בעין ואם בכסף או בשווה כסף.

* נקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בזה"ח 849, תשכ"ט, עמ' 333.

(ג) באין הסכמה בין בני הזוג בשאלה מה מגיע מהאחד לשני או באיזו דרך יבוצע האיוון, יחליט בית המשפט או בית הדין לפי הנסיבות, ורשאי הוא לקבוע מועדי הביצוע, הבטחתו ושאר תנאיו, לרבות תוספת ריבית במקרה של ארכה או טילוק בשיעורים.

הרחבת נכס
האיוון

7. נכס שבן זוג הוציא או התחייב להוציא מרשותו בכוונה לסכל זכותו של בן זוגו לפי סעיף 5, ונכס שנתן או התחייב לתת במתנה – למעט מתנות ותרומות הניתנות לפי הנהוג בנסיבות הענין – רשאי בית המשפט או בית הדין לראותו, לצורך איוון המשאבים, כאילו הוא עדין של אותו בן-זוג.

סמכויות מיוחדות

8. ראה בית המשפט או בית הדין נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי הוא, לבקשת אחד מבני הזוג שהוגשה לאחר פקיעת הנישואין – אם לא נפסק בדבר יחסי הממון בפסק דין גירושין – לעשות אחת או יותר מאלה:

(1) לקבוע נכסים נוספים על המפורטים בסעיף 6 ששוויים לא יאווון בין בני הזוג;

(2) לקבוע שאיוון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שיקבע;

(3) לקבוע שאיוון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה לפי שוויים בשעת פקיעת הנישואין, אלא לפי שוויים במועד מוקדם יותר שיקבע;

(4) לקבוע שאיוון המשאבים לא יתייחס לנכסים שהיו לבני הזוג בזמן פקיעת הנישואין אלא לנכסים שהיו להם במועד מוקדם יותר שיקבע.

ראיות

9. ראיה על היות נכס כבעלותו או בהחזקתו של אחד מבני הזוג או על היותו רשום על שמו, אין בה בלבד כדי לצאת ידי נטל ההוכחה שיש למטט נכס זה מן הנכסים ששוויים יאווון בין בני הזוג.

עסקאות בנות
לאיוון

10. כל עוד לא פקעו הנישואין, זכותו של בן זוג לאיוון המשאבים אינה ניתנת להעברה, לשיעבוד או לעיקול.

פרק שלישי: הוראות לכל הסדר

אמצעים לשמירת
זכויות

11. עשה אחד מבני הזוג פעולה שיש בה כדי לסכל זכות או זכות עתידה של בן הזוג השני על פי הסכם ממון או על פי הסדר איוון המשאבים, או שקיים חשש סביר שהוא עומד לעשות פעולה כזאת, רשאי בית המשפט או בית הדין, לפי בקשת בן הזוג השני, לבקש אמצעים לשמירת הזכות האמורה, ובין השאר רשאי הוא לעשות אחת או יותר מאלה:

(1) לצוות על מתן ידיעות ועל מתן ערובה;

(2) לקבוע פעולות שיהיו טעונות הסכמת שני בני הזוג;

(3) לצוות על רישום הערה מתאימה בפנקס המנהל על פי חוק שרשום בו נכס של אחד מבני הזוג.

אישור לפעולה
טעונת הסכמה

12. היתה פעולה של אחד מבני הזוג טעונה, לפי הסכם ממון או לפי צו בהתאם לסעיף 11(2), הסכמת בן הזוג השני ואותו בן זוג סירב להסכים, רשאי בית המשפט או בית הדין לאשר את הפעולה אם ראה שהסירוב היה שרירותי; לא יכול היה בן הזוג השני להביע דעתו או שלא היתה אפשרות סבירה לברר דעתו, רשאי בית המשפט או בית הדין לאשר את הפעולה אם ראה שהיא לטובת המשפחה.

פרק רביעי: הוראות שונות

13. (א) חוק זה אינו בא לשנות מסמכות שיפוטם של בתי הדין הדתיים.
 (ב) בענין שהחוק זה דן בו ינהג גם בית דין דתי לפי הוראות חוק זה, וזולת אם הסכימו בעלי הדין לפני בית הדין להתדיין לפי הדין הדתי.
14. סעיף 3 ושאר הוראות הפרק השני לא יחולו על בני זוג שנישאו זה לזה לפני תחילת חוק זה.
15. על יחסי הממון בין בני זוג יחול חוק מושבם בשעת עריכת הנישואין, אולם רשאים הם בהסכם לקבוע ולשנות יחסים אלה בהתאם לחוק מושבם בשעת עשיית ההסכם.
16. בחוק הירושה, תשכ"ה-1965 -
 (1) בסעיף 11(ב), אחרי "בבעלות משותפת של שניהם" יבוא "או שהגיע כמות אחד מהם לנשאר בחיים מחצית שוויים של כל נכסי שניהם או של מר-ביהם לפי שוויים, אם על פי דין ואם על פי הסכם ביניהם";
 (2) בסעיף 11(ג), במקום "הוראה זו אינה באה לפגוע" יבוא "הוראה זו לא תחול על מה שמגיע לבן זוג לפי חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973, או לפי הסכם ממון כמשמעותו באותו חוק, ואינה באה לפגוע";
 (3) בסעיף 104(א)(4), בסופו יבוא "והמגיע לבן זוג לפי חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973, או לפי הסכם ממון כמשמעותו באותו חוק".
17. אין בחוק זה כדי לגרוע מזכויות לפי חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959², או מזכויות האשה לפי כתובתה, ואין בו כדי לגרוע מהוראות סעיף 101 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969³.
18. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.
19. תחילתו של חוק זה ביום ז' בטבת תשל"ד (1 בינואר 1974).

החוק ובתי הדין
 הוראות מעבר
 משפט בינלאומי פריסי
 תיקון חוק הירושה
 שמירת זכויות ודינים
 ביצוע ותקנות
 תחילה

יעקב ש' שפירא גולדה מאיר
 שר המשפטים ראש הממשלה

אפרים קציר
 נשיא המדינה

1 ס"ח תשכ"ה, עמ' 70.
 2 ס"ח תשי"ט, עמ' 72.
 3 ס"ח תשכ"ט, עמ' 259.

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 10), תשל"ג-1973*

1. בחלק סעיף 19 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958, יבוא:

19א. (א) יראו כשכר מולן גם סכום שמעביד חייב לקופת גמל, בין שהסכום מגיע ממנו במישרין ובין בשל ניכוי משכר העובד, ובלבד שהסכום אשר ניכה המעביד לא שולם לקופה תוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו נוכה, או שהסכום שהמעביד נתחייב לשלמו שלא בדרך ניכוי לא שולם תוך 30 ימים מהיום שבו היו רואים כמולן את השכר שלגביו קיימת החבות; והוא בין שהשכר הולן ובין שלא הולן.

"חוב לקופת גמל
כשכר מולן"

(ב) פיצוי הלנת השכר לפי סעיף זה יהיה –

(1) לגבי סכום שניכה המעביד משכר העובד – לפי סעיף 17;

(2) לגבי סכום שהמעביד חייב במישרין לקופת גמל – ארבעה אחוזים לחודש, וחלק של חודש יראו כחודש מלא.

(ג) סכום שמעביד חייב לקופת גמל כאמור בסעיף קטן (א) ושולם לקופת הגמל, יראו לענין שמירת זכויות העובד בקופת הגמל כאילו שולם הסכום במועד.

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1080, תשל"ג עמ' 417.

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 86; תשי"ט, עמ' 40; תש"ך, עמ' 99; תשכ"ד, עמ' 35; תשכ"ה, עמ' 14; תשכ"ח, עמ' 256; תשכ"ט, עמ' 53, עמ' 77; תשל"א, עמ' 176.